

رئیس‌جمهور:

بد اخلاقی خللی در اراده ما ایجاد نمی‌کند

گروه سیاست: رئیس‌جمهوری در آیین بهره‌برداری از طرح‌های ملی وزارت نفت با بیان اینکه سال‌هاست که دچار تحریم هستیم، عنوان کرد: در سه سال اخیر در یک جنگ رویاروی بودیم و دشمنان با تمام توان مقابل ملت ایران آمدند....

● صفحه ۲

شنبه ۸ آذر ۱۳۹۹ • ۱۲ ربیع‌الثانی ۱۴۴۲ • ۲۸ نوامبر ۲۰۲۰

تئرها

آیا ایران از لیست سیاه خارج خواهد شد؟ تشکیل کارگروه مشترک برای بررسی لوایح FATF

● صفحه ۴

قانونی برای تشدید برخورد با مهاجران غیرقانونی

● صفحه ۹

رفتار عجیب تلویزیون با دختر ورزشکار ایرانی

● صفحه ۱۱

عطریانفر:

اصولگرایان شکست می‌خورند اگر اجماع نکنند

● صفحه ۴

حرف اول

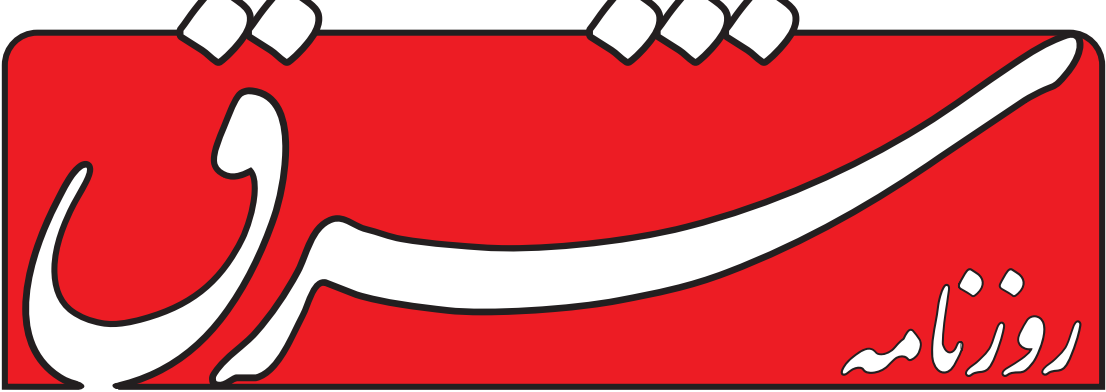
مارادونا و دیپلماسی عمومی آرژانتین

غلامرضا کریمی، استاد دانشگاه خوارزمی

دیه‌گو آرماندو مارادونا، نابغه ابندی و اسطوره پیشین فوتبال آرژانتین که زندگی‌اش سرشار از تناقض بود، در ۶۰ سالگی از دنیا رفت. او نه‌تنها در کشورش بلکه در کل جهان محبوب و مورد احترام بود. مارادونا پس از یک زندگی افتخارآمیز به دره عمیق ناامیدی و تاریکی سقوط کرد و در بخش دوم حیاتش، زندگی تلخی را پشت سرگذاشت؛ اما واکنش دولت آرژانتین به فوت این شخصیت جالب بود. بلافاصله سه روز عزای عمومی اعلام کرد. برای او در شرایط کرونایی، تشییع جنازه رسمی در داخل کاخ ریاست‌جمهوری برگزار کرد و به هواداران و عاشقانش اجازه داد به داخل کاخ باییند و با او وداع کنند و در تمامی صفحات دیجیتال پایتخت عبارت «دیه‌گو متشکرم» ظاهر شد. نوشته البرتو فرانز، رئیس‌جمهور آرژانتین، در قبال این موضوع خیلی برجسته بود. «تو ما را به اوج رساندی، تو ما را بی‌نیایت شادمان کردی، تو بهترین بودی، از اینکه وجود داشتی؛ سیاست‌گزاریم، دیه‌گو همه عمر دلتنگ تو خواهیم بود». مارادونا در دوره دوم زندگی‌اش به اعتیاد و سوء‌مصرف مواد مخدر و حتی ارتباط با مافیای متهم شد و ده‌ها مسئله و مشکل شخصی حقوقی در داخل و خارج از کشورش پیدا کرد؛ ولی دولت و ملت آرژانتین به دوره شکوه و عظمتش توجه کردند، به روزی که زیباترین گل جام جهانی را به ثمر رساند. به روزی که با دست به انگلستان کل زد و به «دست خدا» معروف شد. دولت او را به‌عنوان چهره ملی مورد تکریم و احترام قرار داد. اینجاست که اعتماد و انسجام ملی بین دولت و ملت شکل گرفته و نهادهای می‌شود. شاید اگر مارادونا در کشور دیگری زندگی می‌کرد، ابعاد منفی زندگی او برجسته می‌شد و در اوج ضعف و غربت از دنیا می‌رفت و نام و یاد او هم چندان گرامی نگه داشته نمی‌شد. ولی حس قدرشناسی و تکریم دولت و ملت آرژانتین از او با وجود ناکامی‌ها و زوال‌های شخصیتی‌ای که داشت، برجسته بود. مارادونا به بهترین نماد دیپلماسی عمومی، فرهنگی و ورزشی آرژانتین تبدیل شد؛ چراکه در اقصانقاط جهان، مردم او را به‌عنوان نماد اشتیاق مثبت نسبت به آرژانتین می‌شناسند و سال‌ها و دهه‌ها قبل‌رنها، آرژانتین از این سرمایه استفاده می‌کند.

ادامه در صفحه ۴

رئیس‌جمهور:

بد اخلاقی خللی در اراده ما ایجاد نمی‌کند

گروه سیاست: رئیس‌جمهوری در آیین بهره‌برداری از طرح‌های ملی وزارت نفت با بیان اینکه سال‌هاست که دچار تحریم هستیم، عنوان کرد: در سه سال اخیر در یک جنگ رویاروی بودیم و دشمنان با تمام توان مقابل ملت ایران آمدند....

● صفحه ۲

شنبه ۸ آذر ۱۳۹۹ • ۱۲ ربیع‌الثانی ۱۴۴۲ • ۲۸ نوامبر ۲۰۲۰

مجادله بر سر باطله‌های طلایی

واگذاری بدون مناقصه یک پسماند به‌دلیل ردیون دولت

لیلا مرگن: دولت که برای تصاحب باطله‌های شهرک صنعتی زنجان کوشیده است و با حکم دادگاه، مالک پسماند این کارخانه‌ها شده، ظاهرا بدون برگزاری مزایده کار بازیافت این پسماند را به قرارگاه خاتم‌الانبیا واگذار کرده است، با این توجیه که برای بازیافت این پسماند، به تکنولوژی خاص نیاز است؛ اما گویا توان قرارگاه با دیگر شرکت‌های ایرانی تفاوت چندانی ندارد و اگر مناقصه‌ای برای بازیافت باطله برگزار می‌شد، کنسرسیون‌های چندملیتی در مناقصه شرکت می‌کردند. شنیده‌ها

● شرح گزارش را در صفحه ۵ بخوانید

گفت‌وگو با آذر منصوری درباره انتخابات ۱۴۰۰

عدالت در کنار آزادی

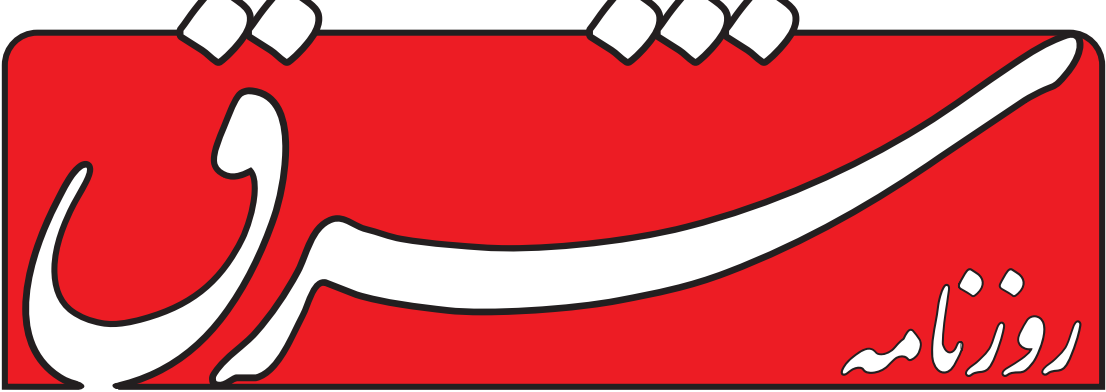
● صفحه ۲

یادداشت

ترکیبی برای پیروزی مردم نه جناح‌ها

به دنبال مدلی فراتر از روش‌های امتحان‌شده باشیم. اگر همه پذیرفته‌اند که این بار آزمون روش‌های گذشته به دلیل فشارهای اقتصادی و اجتماعی حاد و احتمال بالای جبران‌ناپذیری‌شان غیرممکن است، در نتیجه ضروری است هر روز چند نوبت به یکدیگر تاکید و یادآوری کنیم که شرایط خاص روش‌های خاص می‌طلبد. این البته باز هم «بستگی دارد به اینکه» گروه‌ها و جناح‌ها و سیاستمداران به‌دنبال انداختن مشکلات به گردن رقیب نباشند و بپذیرند رقیبی جز ناکارآمدی، فساد، تورم و بی‌کاری در داخل و دشمنی جز سخت از بنایارتیسم با تبعاتی خطرناک خود را همین است. انتخابات پیش‌رو و نتیجه آن اما اتفاقا بیش از همیشه «بستگی دارد به...». اینکه همه بازیگران قدرت که عمق وضعیت و چالش‌های پیش‌روی کشور را درک کرده‌اند حاضر شوند بر سر فهم مشترک از مسائل و اوضاع از موضع اتهام‌زنی علیه یکدیگر کوتاه باییند و به آینده کشور بیش از حذف و شکست رقیب بپندیشند. این انتخاباتی است که در آن لازم است تصمیم‌سازان، تصمیم‌گیران، احزاب، صاحبان قدرت و ثروت و رسانه به جای تلاش برای برنده‌شدن یک جناح سیاسی، تنها و تنها به فکر پیروزی مردم و نجات کشور باشند. آن هم نه در شعارهای رنگ‌ورورفته و تکراری بلکه در صحنه واقعیت و عمل. عملی که احتمالا برای خیلی از فعالان سیاسی مسن یا هواداران بسیار جوان و احساساتی جریانات سیاسی ناخوشایند، سخت یا ناممکن به نظر برسد.نتیجه انتخابات «بستگی دارد به اینکه» کنشگران در قدرت و فعالان در بی کسب قدرت به این باور مشترک برسند که مردم بیش از هر زمان دیگر برای حضور در انتخابات سخت به امید و اعتماد نو و دوساره نیاز دارند. آنها دیگر هرگز مثل قبل راحت اعتماد نمی‌کنند، با شعار و وعده‌های هیجان‌انگیز زود رنگی و امیدوار نمی‌شوند، با تماشای دعوا و آشکارا شدن و اتهام‌زنی و دوقطبی‌سازی هم نه به وجد نمی‌آیند و نه شور انتخاباتی می‌گیرند. خسته و دلزده جوابشان را آرام و بی‌مناقشه می‌دهند، یعنی نمی‌آیند. این‌بار مردم تقریبا همه را آزموده‌اند، حقوق‌دان و سرهنگ، شیخ و سید، عامی و روشنفکر، اصلاح‌طلب و اصولگرا نتیجه و دستاوردهشان تا اینجا خوب یا بد، قوی یا ضعیف ما را به این نقطه رسانده که هستیم. انتخابات و نتیجه‌اش «بستگی دارد به اینکه» در این زمانه واقعا حساس کنونی و شاید حساس‌ترِ چند ماه آینده، به جای تلاش برای رقابت بین دوگانه‌های مختلف که دیگر اشتیاقی برنمی‌انگیزد و موجی به راه نمی‌اندازد و مهم‌تر اینکه دردی هم دوا نمی‌کند، واقع‌بینانه

ادامه در صفحه ۲

رئیس‌جمهور:

بد اخلاقی خللی در اراده ما ایجاد نمی‌کند

گروه سیاست: رئیس‌جمهوری در آیین بهره‌برداری از طرح‌های ملی وزارت نفت با بیان اینکه سال‌هاست که دچار تحریم هستیم، عنوان کرد: در سه سال اخیر در یک جنگ رویاروی بودیم و دشمنان با تمام توان مقابل ملت ایران آمدند....

● صفحه ۲

شنبه ۸ آذر ۱۳۹۹ • ۱۲ ربیع‌الثانی ۱۴۴۲ • ۲۸ نوامبر ۲۰۲۰

پرویز پورحسینی، بازیگر سینما درگذشت

فرست زاری نمانده

گروه صفحه آخر: هنوز خبر فوت کامبوزیا پرتوی و چنگیز جلیلوند تازه است که خبر رسید پرویز پورحسینی، بازیگر شناخته‌شده سینما، تئاتر و تلویزیون هم صبح جمعه دیده از جهان فروبست. این‌بار هم علت مرگ ویروس کروناست که در یک...

● صفحه آخر

سال هجدهم • شماره ۳۸۷۵ • ۱۲ صفحه • ۵۰۰۰ تومان

سرمقاله

دولت آینده با چه مردمی روبه‌روست؟ احمد غلامی، سردبیر

دولت آینده ایران بعد از انتخابات ۱۴۰۰ با چه مردم و وضعیتی روبه‌روست؟ با فرض اینکه آمریکا به برجام برگردد، باز هم تغییر اساسی در طبقات اجتماعی و مطالبات مردم رخ نخواهد داد، چراکه مطالبات آنان صرفا اقتصادی نیست. ناگفته پیداست بخشی از این خواسته‌ها اقتصادی است و با بهبود وضعیت معیشتی از رنج مردم کاسته خواهد شد؛ اما در نگاه انتقادی آنان به سیاست و سیاست‌ورزی در ایران، تغییری جدی روی نخواهد داد. چه‌بسا با بهبود وضعیت اقتصادی دوباره مطالبات مدنی و روح عدالت‌خواهی و آزادی‌طلبی احیا شود. آنچه عیان است اینک مردم به‌دلیل فشارهای اقتصادی حاصل از تحریم‌ها دچار وضعیت بحرانی شده‌اند و دغدغه‌ای جز مرتفع‌ساختن نیازهای اولیه خود ندارند، اما این وضعیت توانسته روح آنان را به سیطره خود درآورد و مردم در کنار مطالبات اقتصادی‌شان بیش از هر چیز انتظار تغییر سیاست و سیاست‌ورزی را دارند. اعتراضات سال ۸۸، دی‌ماه ۹۲ و آبان ۹۸ از جمله این ابراز مخالفت‌ها با رویکردهای سیاسی و اقتصادی است. شاید این یکی از ویژگی‌های نادر جامعه ایرانی است که با همه مشکلات معیشتی همچنان دغدغه مطالبات مدنی دارند. بی‌تردید این جامعه قابل مقایسه با جوامع کشورهای همسایه نیست. این اصرار و پافشاری بر مطالبات مدنی را باید جدی گرفت، خاصه جریان‌های سیاسی که همواره تلاش می‌کنند تا مردم را به عقب بازگردانند، آنچه اصولگرایان را در برخی انتخابات‌ها با شکستی سخت روبه‌رو کرده، اصرارشان بر برداشت ارتجاعی از سنت است و اگر اصلاح‌طلبان اثرگذاری‌شان را در میان مردم از دست داده‌اند، ازاین‌روست که باوری راسخ به گفته‌ها و ادعاهای خود در شکل‌بخشیدن به جامعه ایران نداشته‌اند. مردم به اصلاح‌طلبان اثبات کرده‌اند اینکه نگذاشته‌اند و نمی‌گذارند آنان کار کنند، نافی مسئولیتشان در برابر مردم نیست؛ چراکه کمترین وفاداری به مطالبات مردم کناره‌گیری از قدرت است و بس اما در چهار دهه انقلاب اسلامی کدام اصلاح‌طلبی با صدای رسا در اعتراض به ناتوانی در برآورده‌ساختن مطالبات مردم از مسئولیت کناره‌گیری کرده است؟ البته کناره‌گیری در اینجا به معنای استعفا است. اگر اعتراضی بوده رنگ‌وبوی چانه‌زنی برای فشار از پایین به بالادستی‌ها بوده است. بگذریم که همه از این سخنان کلیشه‌ای آگاه‌اند. اگر برگردیم به سخن اصلی که دولت آینده ایران با چه مردمی روبه‌روست، باید بگویم با مردمی متکثر با مطالباتی متنوع که بعید است دیگر با وعده‌های انتخاباتی هوش از سرشان بپرد اما چهره‌های سیاسی و نامزدهای انتخاباتی بسیار خوش‌بین هستند. آنان در خفا بر این نکته تاکید می‌کنند اگر در اوضاع اقتصادی کمی بهبود حاصل شود، کار آنان سهل خواهد شد و یک‌شبه از چهره‌ای کلیشه‌ای در قدرت به قهرمانی محبوب تبدیل خواهند شد. اثبات رد این مدعا فعلا ناممکن است اما تحلیل وضعیت جامعه با همه دشواری‌هایش ساده‌تر از تحلیل این چهره‌های سیاسی است. جامعه ایران در یک آشوب معنایی به سر می‌برد. جامعه‌ای که در یک دوگانه عمیق واقع شده است. به تعبیر آنتونی گیدنز در دوگانه «سیاست رهایی‌بخش» و «سیاست زندگی» به باور گیدنز در گذر از مدرنیته به مدرنیته متاخر امر سیاسی دچار تغییر اساسی شده است (از کتاب زیست‌سیاست نوشته توماس لمکه، ترجمه بهراد رحمانی، ص ۵۸). این جامعه‌شناس سیاست غالب در دوران مدرنیته را سیاست رهایی‌بخش می‌داند. رهایی از فشارهای سیاسی و اجتماعی و مبارزه با استثمار و نابرابری، مردمی وسیع و متکثر و متضاد در روش که جملگی خواهان تثبیت عدالت، برابری و مشارکت در نهادهای مدنی‌اند؛ اما در برابر این مردم مردم دیگری نیز هستند که گرایش به سیاست زندگی دارند. سیاستی برافزایش امکان‌های رضایت‌بخش برای همه. اگر سیاست رهایی‌بخش درباره فرصت‌های زندگی است، سیاست زندگی در پی سبک زندگی است. اگر این‌گونه تقسیم‌بندی کنیم آثانی که به‌دنبال سیاست رهایی‌بخش‌اند، طالب عدالت‌اند و جست‌وجوگران سبک زندگی هدفشان شکوفایی زندگی و هویتشان است. این دو رویکرد کلان به شبکه‌های پیچیده‌تری از مردم منتهی می‌شود که با بی‌شماري از مطالباتی منطقی و غیرمنطقی در هم تنیده شده است. به‌راستی چه دولتی می‌تواند در انتخابات ۱۴۰۰ روی کار بیاید تا این وضعیت متناقض را مدیریت کند، البته باید گفت با تعمیم‌بازنم‌اند نظرات گیدنز به جامعه ایران نه‌تنها در وضعیت بحرانی‌ای لایه‌های اجتماعی آن اغراق نکرده‌ایم بلکه تعارض‌ها و تنش‌های موجودش را با این دو رویکرد تقلیل هم داده‌ایم.

ادامه در صفحه ۲

یادداشت

المهدی؛ سیاست‌مدار اندیشه و اصلاح

۱- خاندان المهدی در عرصه مذهبی- سیاسی سودان از اعتبار خاصی برخوردار است. امام محمداحمد المهدی معروف به «مهدی سودانی» جد صادق المهدی در فاصله سال‌های ۱۸۸۱ تا ۱۸۸۵ تحت نام «جنیش المهدی» رهبری مبارزات علیه اشفاکگران ترکی (عثمانی) - مصری را که از ۱۸۲۰ بر سرزمین پهناور سودان حکومت می‌کردند، علم مبارزه برافراشت. بر عهده داشت. محمداحمد المهدی با ادعای مهودیت، طرفداران بسیاری را گرد خود جمع کرد و با جنبشی تحت عنوان «مهودیون» اشغالگران را شکست داد و از سودان اخراج کرد. پس از درگذشت مهدی سودانی در سال ۱۸۸۵، عبدالرحمن المهدی جد صادق المهدی و بنیان‌گذار حزب انصار به مبارزه با ژنرال چارلز جورج گوردن که ابتدا از سوی خدیو مصر و پس از جدایی سودان از مصر (۱۸۸۴) از سوی بریتانیا به فرمانداری کل سودان منصوب شده بود، به مبارزه پرداخت تا اینکه در سال ۱۸۸۶ با شکست او مقابل نیروهای بریتانیا و فرانسه که از دو جبهه شمال و غرب به سودان یورش برده بودند، تا سال ۱۹۶۵ به مستعمره بریتانیا تبدیل شد. فرقه المهدیه و حزب سیاسی آن، که به نام «انصار» معروف بود، در کنار فرقه «ختیمه» تحت زعامت خاندان میرغنی دو خاندان بزرگ صوفی در سودان هستند.

۲- صادق المهدی فارغ‌التحصیل فوق‌لیسانس در فلسفه و اقتصاد از دانشگاه آکسفورد (۱۹۵۷) است که از همان عتفوان جوانی مبارزه علیه استثمار بریتانیا را آغاز کرد. المهدی به پیروی از اجداد خود، مسلمانان معتقد و متمسک بود و در عین اعتقاد به آزادی مردم در مناسک مذهبی، اسلام را عامل وحدت ملی در کشور پهناور سودان می‌دانست و با وجود وابستگی به فرقه مهدیه، روشنفکری آزاداندیش، اصلاح‌طلب و معتقد به حکمرانی براساس دموکراسی و حاکمیت مردم از طریق انتخابات آزاد بود. المهدی در دوره دوم نخست‌وزیری درصدد بود مشکل «جنوب سودان» را که از زمان نمری و به تحریک انگلستان و دولت‌های هم‌جوار مسیحی آغاز شده بود، از طریق راه‌حل‌های مبتنی بر خودمختاری و با حفظ تمامیت ارضی سودان حل‌وفصل کند. کودتای عمرالبشیر و برکناری صادق المهدی، فرصت را برای رهبران شورشی جنوب فراهم کرد تا تحت حکومت بی‌کفایت ژنرال عمرالبشیر و با فشار بین‌المللی بخش بزرگی از سرزمین سودان که بیشترین منابع نفت، ذخایر آب نیل و جنگل‌های این کشور در آن قرار دارد، در سال ۲۰۱۱ از سرزمین اصلی جدا و کشوری تحت نام «سودان جنوبی» تشکیل شد.

ادامه در صفحه ۲

جاوید قربان‌اوغلی

صادق المهدی، سیاست‌مدار نامدار و رئیس حزب امت (حزب الامه) سودان، چهارشنبه گذشته در ۸۵سالگی بر اثر ابتلا به ویروس کرونا درگذشت. صادق المهدی در دوران زندگی سیاسی نسبتا طولانی خود، دو بار عهده‌دار اداره سرزمین وسیع سودان در مقام نخست‌وزیری (بالاترین پست حکومت در سیستم پارلمانی) شد؛ نخستین دوره زمامداری او در جوانی پس از استقلال سودان (۱۹۶۵) از استعمار بریتانیا و بین سال‌های ۱۹۶۶ تا ۱۹۶۷ بود. کودتای نظامی جعفر نمری و حکمرانی او تا سال ۱۹۸۵ سودان در یوغ دیکتاتوری او قرار داشت تا اینکه در این سال به دلیل وخامت اوضاع اقتصادی و شدت‌گرفت جنگ داخلی جنوب، نمری با کودتای ژنرال سوارالذهب از قدرت خلع شد. سوارالذهب که نظامی خوش‌نامی بود، به‌سرعت کشور را به دست غیرنظامیان سپرد و به این ترتیب صادق المهدی برای بار دوم در فاصله سال‌های ۱۹۸۶ تا ۱۹۸۹ از سوی مجلس به این سمت انتخاب شد. کودتای ژنرال عمرالبشیر در سال ۱۹۸۹ که با همدستی دومین حزب بانفوذ (اخوان‌المسلمین) کشور که حسن الترابی دیگر سیاست‌مدار برجسته زعامت آن را برعهده داشت، حکومت قانونی و منتخب صادق المهدی را برانداختی و برخلاف تصور الترابی که در اندیشه زعامت بود، نظام سیاسی این کشور همچون دوره ژنرال جعفر نمری (۸۹-۱۹۶۹) زیر سلطه نظامیان قرار گرفت. صادق المهدی در زندگی سیاسی بارها بارداشت و زندانی شد که آخرین آن در سال ۲۰۱۴ در دوره حکمرانی و در انتقاد از دولت عمرالبشیر، سختش را اتهام‌زنی و دوقطبی‌سازی می‌دانلی به زنده‌های دانه درشت و دشمنان قلم خورده کشور بکشد و در عین تقویت نیروی مؤثر بازدارنده دفاعی در برابر دشمن خارجی، به تعامل برد برد با دنیا اعتقاد عملی داشته باشد.ضلع دیگر این ترکیب، نیروی با تجربه، شناخته شده، صبور و مورد اعتماد با خیالی آسوده از هماهنگی و پشتیبانی داخلی به مدیریت ارتباط با دنیا با محور منافع ملی بپردازد. بی آنکه دلدادگی، وادادگی یا مشتاقانی کند، اختیار کامل و با نگاه به چند تجربه بعدعی غرب، برای تأمین منافع ملی مذاکره کند. سهم و درصد تأثیر مناسبات بین‌المللی را در اداره امور کشور نه صد ببیند نه صفر.